

KOVÁCSY BÉLA

(hadadai)

1861–1931

Állatorvos, okleveles mezőgazda, a Kassai Gazdasági Tanintézet állattenyésztési tanszékének vezetője (1885), igazgatója (1893–1907). Az állattenyésztés kiváló tanára, szakíró, szaklapszerkesztő, juhtenyésztő, gyapjúminősítő szakember.

Kovácsy Béla 1861. november 22-én született Tasnádszántón (Szilágy vármegye). Édesapja, Kovácsy Sándor, a helyi Mikó-uradalom jószágigazgatója volt. Korán felkerült Pestre, itt érettségizett. A családja jó ismerőse, Tormay Béla javaslatára iratkozott be a M. kir. Állatorvosi Tanintézetbe 1877-ben. A diploma megszerzése után külföldi tanulmányútra ment, majd 1880-ban egy évig a tanintézet élettani tanszékének asszisztense volt. 1881-ben a Földművelés-, Ipar- és Kereskedelemügyi Minisztérium állat-egészségügyi osztályának állatorvosaként tevékenykedett. Az 1883/1884. tanévben a magyaróvári Gazdasági Akadémia diplomáját szerezte meg kitűnő eredménnyel. 1885-ben az írásai révén már ismertté vált szakembert a Kassai m. kir. Gazdasági Tanintézet állattenyésztési tanszékének vezetőjévé nevezték ki. 1893-tól megbízták a tanintézet igazgatói tisztének ellátásával is, 1895-ben véglegesítették. Az igazgatói munkakört 1907-ig látta el. Ez alatt nagy utat tett meg a Kassai Gazdasági Tanintézet, majd Gazdasági Akadémia. Kovácsy Béla tudományos tevékenységével, írásaival országos hírvé és tekintélyű szakember lett. 1907-ben Budapestre, a Magyar Mezőgazdasági Múzeumba helyezték, ahol az állattenyésztési és szakoktatási kiállításokat rendezte. Ezt követően az Országos Gyapjúminősítő Intézet igazgatójává nevezték ki. Az 1914. évi nyugdíjazása után különböző gazdaságok juhtenyésztését irányította. Az ő érdeme, hogy növekedett tenyészállat-kivitelünk Törökországba.

Kiváló pedagógus volt, a szakmai elkötelezettség szellemében nevelte az ifjúságot, Cselkó István és Ujhelyi Imre mellett őt tartották a legkiválóbb állattenyésztő tanárnak.

Irodalmi tevékenysége széleskörű volt, írásaival a gazdatársadalom minden rétegéhez szólt. Az állattenyésztés és a takarmányozás köréből számos ismeretterjesztő cikket, füzetet írt egy-egy korszerű módszer elterjesztésére vagy a kiskgazdák ismereteinek bővítésére. Írásai főleg a *Gazdasági Lapokban*, majd *Köztelekben* jelentek meg. Ez utóbbinak 1900-tól 1914-ig rovatvezetője volt. Korábban Kassán a *Gyakorlati Mezőgazda* című lapot szerkesztette.

Népszerűek voltak szakkönyvei, egyben akadémiai tankönyvei, amelyeknek didaktikus felépítésében, világos és szakszerű magyarázataiban kiváló pedagógiai érzéke, gyakorlati tapasztalata és széleskörű szakirodalmi tájékozottsága érvényesült. Jól tudott németül és franciául. Jeles könyvei: *A ló és annak tenyésztése* (1889, Monostori Károllyal), *A*

sertés, annak tenyésztése és hizlalása (1890, Monostori Károllyal), a *Takarmányozástan* (1893), *Juhtenyésztés és gyapjúisme* (1923).

Hosszú betegség után, 69 éves korában, 1931. június 6-án halt meg Budapesten. A Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra.

Irodalom:

Kovácsy Béla. *Köztelek*, 1931. 41. 47–48. 714–715.

Éber Ernő: *A magyar állattenyésztés fejlődése*. Budapest : Közgazdasági és Jogi Kiadó, 1961. 519 p.

Kovácsy Béla (1861–1931). In: *Magyar agrártörténeti életrajzok*, I–P. Szerk.: Für Lajos–Pintér János. Budapest : Magyar Mezőgazdasági Múzeum, 1988. 266–269.

Dr. Fehér György, 2007